

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.300 van 10 maart 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 december 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2008 .

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. SOENEN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, verklarende Iraaks staatsburger van Koerdische origine te zijn afkomstig uit Kirkuk (Centraal-Irak), vroeg een eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 20 december 2005 in de hoedanigheid van niet begeleide minderjarige. U en uw familie zouden in 1991 naar Sulaymaniya zijn verbannen. Op 18 maart 2004 zouden alle bewoners van het vluchtelingenkamp waar jullie woonden het bevel hebben gekregen het kamp te verlaten. Jullie zouden zijn teruggekeerd naar Kirkuk omdat jullie er een huis hadden en de huur in Sulaymaniya te hoog was. Op 20 november 2005 zou er bij u thuis een dreigbrief zijn toegekomen omwille van het werk van uw broer en vader. Daarin stond dat jullie zouden gedood worden omdat jullie voor de Amerikanen werkten. Uw vader zou vervolgens hebben beslist dat u en uw broer het land moesten verlaten en hij en uw moeder ergens zouden onderduiken in Irak. Op 25 november 2005 zou u, samen met uw broer, Irak hebben verlaten. Uw broer zou zijn achtergebleven in Turkije omdat jullie niet genoeg geld hadden om allebei verder te reizen. Inzake die asielaanvraag nam de Commissaris-generaal op 24 april 2007 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwisting (RVV) nam aangaande het door u ingediende beroep tegen de beslissing van het CGVS op 24 augustus 2007 eveneens de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidaire beschermingsstatus. Op 10 april 2008 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) die werd afgesloten met een weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag. Op 25 augustus 2008 diende u vervolgens een derde asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U stelt dat u zich nog steeds beroept op de dezelfde feiten als uw eerste asielaanvraag en op het algemene geweld in Kirkuk waardoor uw broer in oktober 2007, toen u zich reeds in België bevond, zou zijn omgekomen. Als nieuwe documenten legt u een originele identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voor. U legt eveneens een attest van woonst van de Iskan-wijk neer om uw afkomst uit Kirkuk aan te tonen. Daarnaast legt u een overlijdensakte van uw broer voor.

B. Motivering

Vooreerst dient met betrekking tot uw eerste asielaanvraag te worden opgemerkt dat deze door de Commissaris-generaal op 24 april 2007 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het ongeloofwaardige karakter van uw verklaarde verblijf in Kirkuk en het door u ingeroepen asielrelaas waarbij uw familie gevisieerd zou worden door opstandelingen.

Met betrekking tot uw verklaring dat u zich voor uw derde asielaanvraag baseert op dezelfde feiten als bij uw eerste asielaanvraag (CGVS, p. 10), dient te worden opgemerkt dat de Commissaris-generaal aangaande deze feiten reeds een beslissing nam op basis van het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen en het niet geloofwaardig karakter van uw verklaarde terugkeer naar en verblijf in Kirkuk. De nieuwe elementen die u heeft aangebracht, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van uw eerste asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen. Zo blijkt, na onderzoek, dat de identiteitskaart (groene map, stuk 1) en het nationaliteitsbewijs (groene map, stuk 2) die u neerlegde om aan te tonen dat u afkomstig bent uit Kirkuk en daar verbleef voor u Irak ontvluchtte, volledige namaak zijn. Dit blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 1 en 2). Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten heeft u getracht doelbewust de Belgische asielinstanties te misleiden. Bovendien moet worden opgemerkt dat beide documenten in 2008 Irak zijn afgeleverd, toen u reeds in België verbleef. Uw bewering dat de vingerafdruk op uw nationaliteitsbewijs door u in België op een papier is gezet en vervolgens naar Irak is doorgefaxt waarna het vervolgens op uw nationaliteitsbewijs is gezet (CGVS p.4-5), is uiterst merkwaardig. Wanneer hierop wordt doorgevraagd, verklaart u niet te weten of het uw vingerafdruk is (CGVS p.8). Gezien hun valse karakter kunnen deze identiteitsdocumenten (identiteitskaart en nationaliteitsbewijs) dan ook niet beschouwd worden als geloofwaardige nieuwe elementen die uw afkomst uit en verblijf in Kirkuk kunnen aantonen. Integendeel, het voorleggen van valse identiteitsdocumenten doet afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid en doet ernstige twijfels rijzen over de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Met betrekking tot het attest van woonst (CGVS, groene map, stuk 4) uitgegeven door de 'mukhtar' van de wijk Iskan in Kirkuk waar u gewoond zou hebben, dient te worden opgemerkt dat het louter neerleggen van een attest van woonst niet van die aard is om de vaststellingen aangaande het ongeloofwaardig karakter van uw afkomst uit Kirkuk tijdens uw eerste asielaanvraag, in een ander daglicht te plaatsen. Derhalve is het niet van die aard een ander licht te kunnen werpen op de appreciatie van die eerste asielaanvraag. Bovendien kan door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten uw ware identiteit niet worden vastgesteld en evenmin worden gesteld dat u werkelijk de persoon zou zijn die op dit attest van woonst wordt vermeld. Bovendien is dit document, namelijk een attest ter bevestiging van uw woonst in Kirkuk opgesteld in mei 2008, terwijl u in België, en dus niet in Irak, verbleef. Dezelfde opmerking dient gemaakt te worden met betrekking tot de overlijdensakte van uw broer (groene map, stuk 3) die u neerlegt. Met betrekking tot de overlijdensakte van uw broer dient eveneens te worden opgemerkt dat, aangezien uw identiteit niet kan worden vastgesteld door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten, u het CGVS in de onmogelijkheid stelt om uit te maken of u effectief familie bent van de vermelde persoon op het overlijdensattest en wat de eventuele band met deze persoon is. Bijgevolg moet worden gesteld dat u er alsnog niet in bent geslaagd uw beweerdde herkomst uit Kirkuk aannemelijk te maken.

Uit wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat u, met de nieuwe elementen voor uw derde asielaanvraag, er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 aannemelijk te maken. U slaagt er evenmin in om aannemelijk te maken of u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Aangezien het CGVS, daarin gevolgd door de RVV, reeds in uw eerste asielaanvraag stelde dat er slechts weinig geloof kon worden gehecht aan uw vertrek uit Sulaymaniya en uw latere verblijf en problemen in Kirkuk, moet de beoordeling van uw eventuele nood aan subsidiaire bescherming bijgevolg beoordeeld worden ten opzichte van de regio Noord-Irak. Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd toegevoegd (blauwe map, stuk 6), is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, overlijdensattest broer, bewijs van woonst in Iskan) werden hogerop reeds besproken en zijn niet van die aard dat het ze voorgaande in een ander daglicht kunnen plaatsen. Wat betreft het schrijven van het Centrum Algemeen Welzijnswerk Artevelde (groene map, stuk 5) te Gent dient te worden opgemerkt dat aan de vraag tot toekenning van de subsidiaire bescherming geen gevolg kan worden gegeven aangezien uw verblijf in Kirkuk, Centraal-Irak, niet aannemelijk is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoeker voert in onderhavig verzoekschrift eerst de schending aan van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 om vervolgens de schending van artikel 48/3 op te werpen. Artikel 49/3 van de voormelde wet bepaalt:

"Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een asielaanvraag.

Deze asielaanvraag wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4."

Dientengevolge wordt onderhavig verzoekschrift overeenkomstig voormelde bepaling behandeld.

2.1. Verzoeker werpt een schending op van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker erkent dat er met betrekking tot de eerste asielaanvraag ongeloofwaardigheden weerhouden werden maar dient daarbij op te merken dat die zeker niet uit kwade wil voortvloeien maar dat voor die ongeloofwaardigheden andere oorzaken voor handen zijn die quasi onmogelijk te bewijzen of te controleren zijn (misverstanden, verkeerde vertaling, verkeerd opschrijven, vergissingen, verslapte concentratie, ...).

2.2. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp bij arrest nr. 1380 van 24 augustus 2007 het beroep tegen deze beslissing. Verzoeker tracht in voorliggend verzoekschrift - naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag - de ongeloofwaardigheden die werden vastgesteld in het kader van zijn eerste asielaanvraag te verschonen door te stellen dat deze voortvloeien uit misverstanden, verkeerde vertaling, verkeerd opschrijven, vergissingen, verslapte concentratie, ... doch hij laat na dit concreet toe te lichten.

De door verzoeker ingediende nieuwe elementen in het kader van zijn derde asielaanvraag zijn niet van die aard om de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen en om de

eerdere weigeringsbeslissing(en) alsnog te wijzigen, wel integendeel: de identiteitsstukken die hij aanbracht zijn niet authentiek en ook aan de authenticiteit van de andere stukken die hij aanbracht in het kader van zijn derde asielaanvraag kan ernstig getwijfeld worden omwille van de redenen aangehaald in de motivering van de bestreden beslissing en die niet worden betwist. Verzoeker gaat in voorliggend verzoekschrift immers volkomen voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing ten gevolge waarvan de motieven dan ook onverminderd gehandhaafd blijven en door de Raad worden overgenomen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verzoeker toont niet aan dat voormeld artikel 48/3 werd geschonden.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

3.1. Verzoeker werpt een schending op van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Verzoeker stelt dat hij niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar Kirkuk in Centraal-Irak. Verzoeker verwijst naar algemene informatie waaruit blijkt dat de situatie in Centraal-Irak zeer ernstig is te noemen, met een reëel risico op schade omwille van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Tot slot merkt verzoeker op dat hij zich niet kan vinden in de kritiek van de Commissaris-generaal die tweeledig is: enerzijds dat de verzoeker zijn afkomst uit Kirkuk niet aantoonde, anderzijds dat de verzoeker zich in het noorden van Irak kan vestigen. Allereerst wenst de verzoeker op te merken dat de Commissaris-generaal niet betwist dat verzoekers kennis over Kirkuk afdoende is om aan te nemen dat hij wel degelijk uit Kirkuk afkomstig is. Ten tweede kan de verzoeker zich niet vinden in het voorstel om zich in het noorden van Irak te vestigen aangezien hij van Centraal-Irak is.

3.2. Waar verzoeker stelt *“dat de Commissaris-generaal niet betwist dat verzoekers kennis over Kirkuk afdoende is om aan te nemen dat hij wel degelijk uit Kirkuk afkomstig is”*, dient verwezen te worden naar de bestreden motivering die stelt dat *“met betrekking tot uw eerste asielaanvraag [dient] te worden opgemerkt dat deze door de Commissaris-generaal op 24 april 2007 werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van het ongeloofwaardige karakter van uw verklaarde verblijf in Kirkuk (...)”* en waarbij inzake de derde asielaanvraag wordt besloten *“Bijgevolg moet worden gesteld dat u er alsnog niet in bent geslaagd uw beweerde herkomst uit Kirkuk aannemelijk te maken”*. Volledigheidshalve kan verwezen worden naar verzoekers eerste asielaanvraag waar uit verweerders beslissing, die naderhand werd bevestigd door de Raad, af te leiden is dat verzoekers verklaringen helemaal niet aannemelijk maakten dat hij van Kirkuk afkomstig is.

Het feit dat *“verzoeker zich niet [kan] vinden in het voorstel om zich in het noorden van Irak te vestigen aangezien hij van Centraal-Irak is”* is in casu niet dienstig ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden motivering dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van Centraal-Irak. Verzoeker weerlegt evenmin in concreto de vaststelling, die steun vindt in de voorhanden zijnde landeninformatie, dat er actueel in Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c. Aldus kan van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich in Suleymania vestigt gelet op het niet-betwiste feit dat hij daar verbleef van 1991 tot 2004 en hij actueel geen reden aanvoert waarom hij daar niet zou kunnen verblijven.

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoeker geweigerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 10 maart 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN.

W. MULS.